

V roce 1953 úspěšně odmaturoval a jeho kroky směřovaly do severoněmeckého Hamburku, kde začal studovat politologii. Po jejím absolvování se vydal zpět ke svému domovu, konkrétně do Mohuče. Zde se pustil do právních věd na Univerzitě Johannese Gutenberga. Aktivní byl také v mimoškolních aktivitách, třeba jako člen mohučské pobočky Lipského pěveckého sboru v Sankt Pauli. Jde o velice prestižní studentský spolek, jehož historie sahá až do roku 1822 a jehož řadami prošli významní muzikanti, politici, soudci a mnoho dalších osobností. Během studia se seznámil s Hergard Toussaint, studentkou stejného oboru. O rok mladší Hergard pocházela z Königsbergu, který společně s celým východním Pruskem obsadil Sovětský svaz. V roce 1960 se vzali a o rok později Rohwedder získal doktorský titul.

Na základě své auditorické státní zkoušky v roce 1962 spoluzaložil v Düsseldorfu auditorickou společnost, která se ve velké míře věnovala problematice svěřenských fondů. Tato jeho první pracovní zkušenost se odrazí v tom, že povede největší svěřenský fond, jaký kdy Německo zažilo. Za sedm let praxe v auditorickém prostředí si vybudoval velice dobrou pověst, která ho přivedla k vlivným osobám ze Sociálnědemokratické strany Německa (SPD). Díky jejich politickému vlivu byl v roce 1969 jmenován státním tajemníkem Spolkového ministerstva hospodářství v Bonnu; prozatím jako nestraník. To se změnilo v roce 1971, kdy oficiálně vstoupil do SPD. Během svého působení na ministerstvu se mimo jiné věnoval exportu západoněmecké jaderné technologie, která ve své době představovala špičku oboru. Na tomto postu pracoval až do roku 1978 a získal zde četné zkušenosti s řízením státního úřadu, s oblastí průmyslu a v neposlední řadě i politické zkušenosti. Právě ty ho přivedou do soukromého sektoru průmyslového Porúří.

V roce 1979 byl jmenován předsedou představenstva akciové společnosti Hoesch, jejíž historie sahá až do roku 1871. Šlo o jednu z největších ocelářských a těžařských společností celého Porúří. Zde ho čekal nesnadný úkol v podobě restrukturalizace společnosti, která byla zatížena dřívějšími fúzemi s nizozemskými ocelářskými konglomeráty. Byl nucen nizozemské části společnosti zrušit, což vedlo k propuštění několika tisíců zaměstnanců. Na začátku 80. let představil novou strategii vedení podniku, za což mu byla v roce 1983 udělena celostátní cena Manažer roku. Jeho nová strategie vystřelila Hoesch na přední příčky světových ocelářských konglomerátů. Tato skutečnost nezůstala bez povšimnutí a Rohwedder stoupal i po pomyslném žebříčku v rámci sociální demokracie. Díky tomu se zúčastnil bilaterálních jednání mezi vládou Západního Německa s vládou Sovětského svazu, kde se osobně setkal s Michailem Gorbačovem. Tím se také dostal do povědomí politiků tehdejšího východního bloku.

Nyní si prosím shrňme veškeré Rohwedderovy profesní zkušenosti:

- Magistr politologie a doktor práv
- Dlouholetá praxe v oblasti auditu a svěřenských fondů
- Devítiletá praxe na postu státního tajemníka Spolkového ministerstva hospodářství
- Zkušenosti s řízením ocelářského a těžebního konglomerátu
- Zkušenosti s reorganizací soukromé společnosti, včetně masového propuštění zaměstnanců
- Vazby na vrcholové politiky Západního Německa i Sovětského svazu

Všechny tyto zkušenosti dovedl bezezbytku využít. Na scénu přichází agentura Treuhandanstalt.